

maalet. Jeg omtalte for det høie Thing, at en lille Udigt er der jo endnu til allerede iaar at komme til en Afgjorelse, idet det af det andet Thing, nedsatte Udvalg, har sendt til mig en foreløbig Betænkning, og jeg har havt en Konference med Udvalget. Der er altsaa et lille — om jeg end frygter kun ringe — Haab om, at Sagen kan komme tilende i denne Samling. Jeg vil for Fremtidens Skyld ikke undlade at gjøre det høie Thing bekendt med, ikke hvad Udvalget har virket, men hvad jeg overfor Udvalget har erklæret at kunne gaa ind paa. Jeg har da for det Første sagt, at forsaavidt man vilde gaa ind paa en retfærdig Opgjørelse mellem Kommunitetet og Universitetet omtrent saaledes, som af mig er foreslaaet, vilde jeg ikke gjøre Indvendinger imod, at der paa Lovforslaget optoges en Paragraf, som udbredte Kommunitetets Virksomhed ogsaa til Understøttelse af Studerende udenfor Universitetet, naturligtvis Studerende, hvis Studeringer gik ud paa en høiere aandelig Udvikling, det være i videnskabelig, det være i kunstnerisk Retning. Jeg har tillige — og det har jeg havt en speciel Anledning til iaar paa Grund af et Forslag, der i det andet Thing var stillet paa Finantsloven om en Bevilling af Kommunitetet til Musik-konservatoriets Elever, som jeg modsatte mig — gjort det andet Thing, som jeg havde nogen Grund fra gammel Tid til at tro ønskede en saadan Ordning af Kommunitetet, som af mig nu antydet, opmærksomt paa, at saa længe man ikke kom til en retfærdig Opgjørelse mellem Universitetet og Kommunitetet, vilde der fra min Side, og jeg antog ogsaa fra andre fremtidige Ministres Side, der nogenledes stod paa samme Standpunkt som jeg, blive reist en bestemt Modstand imod, at Kommunitetets Midler brugtes udenfor Universitetet, men hvis man kunde komme til en endelig Opgjørelse mellem Universitetet og Kommunitetet, vilde man ikke være uvil- lig til at gjøre dette ikke ubetydelige Skridt videre. Endvidere erklærede jeg overfor Udvalget, at jeg kunde gaa med til, at kun Universitetets ordinære Udgifter dækkedes af Statskassen, men at det kom til at staa hen til særlig Bevilling, hvorledes større Byggeforetagender skulde dækkes, idet jeg, skjøndt jeg finder en saadan Ordning urigtig i og for sig, dog kunde forbyve, at man omsatte Universitetsformuen fra en produktiv til en mere uproductiv, en økonomisk uproductiv, men som dog vel kunde kaldes produktiv i aandelig Henseende. Altsaa, til større Byggeforetagender, som til Museer, eller andre saadanne større Foretagendes Gjennemførelse kunde jeg finde det rimeligt, at man brugte

Universitetets Kapitalformue. Jeg har som sagt for fremtidige Forhandlingers Skyld — thi jeg tvivler paa, at der kommer noget Stort ud af det iaar — ikke villet undlade at oplyse det høie Thing om, hvorvidt jeg har ment, at det vilde være rigtigt i denne Sag at gaa. Hermed skal jeg slutte, idet jeg jo ikke behøver, efter som det følger af den høitærede Conseilspræsidents Udtalelser, at udtale, at der ikke fra min Side vil blive gjort noget Forsøg iaar paa at forandre, hvad der er blevet indsat paa Finantsloven, andet end det, der er gjort ved Lovforslaget om Universitetets økonomiske Stillings Forelæggelse i det andet Thing.

Breinholdt: Naar jeg har tilladt mig at bede om Ordet, er det foranlediget ved nogle Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem for 2den Kreds, som sidder her ligesom mig (Schlegel). Han kom nemlig temmelig dybt ind paa Bygningsafgiften og fremkom ved den Seilighed gjentagne Gange med Udtalelser om det store Tryk, der gennem Bygningsafgiften hvilede paa Kjøbstæderne, og hvorledes Kjøbstæderne gennem denne Afgift i Grunden vare forurettede, prægraverede overfor Landet. Jeg har troet, at denne Udtalelse ikke burde staa ganske uimod- sagt; jeg vil ialtfald tillade mig at nedlægge en besteden Indsigelse mod, at der skulde finde en saadan Prægravation Sted. Sa, det forekommer mig, efter min simple Opfattelse, at lige det omvendte Forhold er til- stede. Man maa nemlig ikke glemme, at i direkte Skatter spæres der af Landet omtrent — med et Tal afrundet opad — 7 Mill. Kr., og i direkte Skatter af Kjøbstæderne er der kun Vigningsffatten, der ialt beløber sig til 109,000 Kr. imod 7 Mill. Kr. Ved Si- den af disse to Arter af direkte Skatter for Byerne og Landet er der Bygningsafgiften. Af den falder paa Landet 536,000 Kr. og paa Kjøbstæder — Kjøbenhavn al- tid undtagen — 744,000 Kr. Det er altsaa knap en Tjerdedel mere. Nu gad jeg dog spørge, om Noget tror, at Næring, Handel og Wandel, Haandværksdrift, Gæstgiveri, Fabrikdrift, Industri, kort sagt, Alt staar i et saadant Forhold mellem samtlige Landets Kjøbstæder — Kjøbenhavn undtagen — og Landet, at der paa Landet er noget nær den samme Industri og samme Handel og Næringsvirksomhed, som den lille Forstjæl, der er imellem de to Summer 536,000 og 700,000 antyder. Jeg tror, Ingen ret vel vil kunne paastaa dette. Men er det ikke Tilfældet, kan der paa ingen mulig Maade heri ligge en Prægravation overfor Kjøbstæderne. Jeg er derimod i mange andre Henseender enig